

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Sunt qui dicant.

Organ for Haslev Gymnasium.

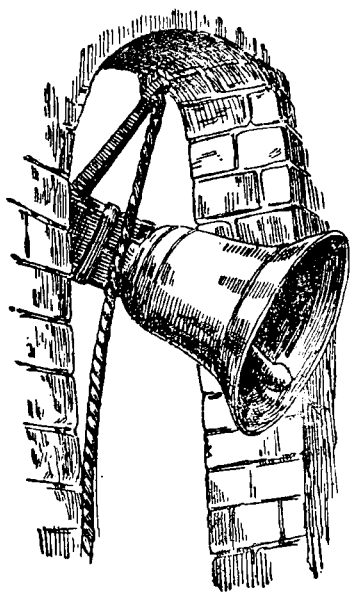
Nr. 2.

Onsdag den 19. December 1917.

4. Aarg.

Jul 1917.

— 0 —

Der ringer saa mange Klokker over Danmark, og alle ringer de Fred. Der er Fred over det danske Land i Tiden om Jul, enten saa Sneen iklæder de danske Sletter sin straalende Dronningekaabe af Hermelin, eller det er Rusk og Slud. Graavejret er ogsaa kønt. Prøv engang en Graavejrsdag at gaa ud i Skoven. Den danske Skov er maaske aldrig saa vældig betagende som nu. Naar Decembervinden sender sit Sus ind mellem Grenene, kan der gaa som et Nyn af gamle Kæmpeviser gennem den; jeg ved ikke hvordan; men det er for mig, som er jeg vor stolte

danske Fortid nærmere da. Skoven har jo været det rette Hjem for de danske Kæmper og for Vikingerne.

Skønnest er dog Sletterne, som de hvide Kirker ligger strøet ud over, og hvor Landsbyerne ligger graa og lave, men saa danske og hjemlige, saadan som vi har lært at kende og at elske dem: som danske. Men ikke alene dør er der Fred, ogsaa i Menneskers Sind bliver det sært stille saadan ind under Jul. Der er ingen anden Tid, hvor der gøres saa meget godt, og hvor saa mange er glade.

Ogsaa Tankerne bliver anderledes, man tilgiver mangan Fjende og glemmer mange onde Ord saadan en Julekvæld. — Alt det hører til Julen: Julen er Fredens Tid; men kan vi da

saa her holde Jul uden at tænke paa de mange, som ofrer deres Blod for den Kultur og Frihed, som de elsker; for det er jo det, de kæmper for. Ingen af dem kæmper for Fraser eller Ære, længere i alt Fald, det er deres Stats, deres Kulturs Eksistens, det gælder. Saadan er det for begge de stridende Parter. Og vi, der staar udenfor, gør ikke Ret i at hade den ene Part, fordi den slaar fra sig: det gælder Livet! Det er ikke Ret af os, og vi staar os heller ikke ved det.

Den Fred, som Julen, Mindet om Fredskongens Fødsel, skulde give os, kan vi ikke faa, naar Hjertet er fuldt af Næg og Had mod et Broderfolk. —

Fred over Jorden!

Juleklokkerne.

— 0 —

„Naa, saa er vi vel parate til at holde Jul; for ser I Godtfolk, nu fanger vi an. Ja, saamænd gør vi saa. Ja, ja, min Tøs, du kan sagtens fortælle, at det er Jul. Man behøver bare at hive i dig. — Ja, saamænd gør man saa. Men om de andre dernede kan fejre Julen, som den skal fejres. — Ja, det er nok en anden Sag. — Ja, saamænd er det saa. Naa, saa fanger vi altsaa an.“ Det var gamle Mikkelsen, der stod oppe i Kirketaarnet ved den store Malmklokke, der næppe skimtedes i Lygtens svage Skær, for at ringe Julen ind. Han tog sig en frisk Skraa, spyttede i Hænderne og begyndte at hive i Rebet, saa det knagede i Træværket.

Aah, de Juleklokker! Nej, vi kan nu daarligt tænke os Jul uden dem. Aldrig har de gamle Malmklokker en saa vidunderlig Klang som Juleaften. Sent skal jeg glemme, naar jeg stod deromme bag Haven i mit Barndomshjem og hørte Tonerne fra Juleklokkerne rulle ud over de sneklædte Marker. Jeg følte kun dette ene: Jul; og det var som alt omkring mig slog i Takt til Juleklokkeslagene.

Der er saa meget, der bliver kedeligt, naar det skal gentages; men hvem vilde finde paa at sige: Nu har vi snart holdt Jul saa mange Gange, at det er ved at blive kedeligt. — Nej, tværtimod.

Naar man kommer hen i December Maaned, synes man, Længslen efter og Glæden til Julen har aldrig været saa stor som i Aar. Ja, det vil sige — skal man fejre Jul borte fra sit Hjem eller bittert savne dem, man havde kær, fordi de er langt borte, eller fordi de hviler under en lille Gravhøj, saa kan det være svært nok at synge: Glæden er Jordens Gæst i Dag. — — Gaa ud og hør Juleklokkerne! Lad dem minde dig om de mange faderløse Børn, der skal fejre Jul under Sorg og trange Kaar, og lad dem faa Lov at kalde frem en stille Bøn til Julens Konge, og du skal opleve, at Juleklokkerne har aldrig haft en saa dyb og vidunderlig Klang som i Aar.

Danielsen.

Vi har modtaget følgende og overgiver det herved til elskværdig Bedømmelse. Vi paaberaaber imidlertid Overbærenhed mod det, i andre Maader, højst haabefulde unge Menneske.

Red.

**Per Vrøvlers yderst grundige Kommentar
over den uhyre beskedne Redaktions sidste
geniale Nummer af „Sunt qui fabulent“.**

—o—

Her er altsaa det Blad,
som Genierne skrev.

Men tro endelig ikke, kære Læser, at jeg vil beskæmme min Pen ved at forsludre et af de andre store Digteres smukke Digte; forøvrigt har jeg ogsaa for Skik aldrig at fornægte min Manddom og derfor aldrig at sætte tomme, latterlige, gaadefulde Bogstaver i Stedet for mit fulde Navn under mine Produktioner, hvilket jeg i saa Tilfælde vilde være nødt til.

Va' er Meningen?

W. K.? — sandsynligvis „Wild Kaffer“ (Neger i Sydafrika); det er da i hvert Tilfælde een tilfredsstillende Forklaring.

„Sunt qui fabulent“, „sunt qui fabulent“ alle Vegne — ogsaa i „mindre Meddelelser om Kunst“. Hvor underligt, hvor uforklarligt, hvor gaadefuldt af en saa humoristisk Herre! Titlen er vistnok forkert; oprindeligt har den nok været: „Artikel af en Mand, der faar Folk til at le“, og saaledes virkede det da ogsaa paa

Læserne. O, højeste Grad af Vid! Nej, nej, jeg vilde bruge et andet Ord; men jeg kan ikke komme paa det i Øjeblikket — det er i hvert Fald noget med vid. Hvis Vittighedsmageren anden Gang ønsker at faa noget i Bladet, saa hør mit Raad: Se inden den Tid at blive skilt fra „salig Wessels Enke“.

Men „Ved man mon?“ hvor beskeden denne Redaktion er Naa ikke. Næ, det tænkte jeg nok — saadan noget snakker man ikke højt om! — — Det var jo dengang, den skulde supplere sig, saa tog den ved en Fejltagelse, ved en kedelig Fejltagelse for Resten, een for meget med; men det bliver vist ikke af saa stor Betydning, og det kan ske for den bedste, at man tager lidt mer, end man har Lov til. Da den tillige i første Nummer synes at love godt, be'r jeg indtrængende Bladets Holdere om ikke at være vrede paa den.

Er det saa mærkeligt, hvis denne Artikel forekommer Læseren lidt mager? — Der er lang Vej — først Redaktion, saa Censur osv. osv. Det tærer paa Fedtet, gør det.

P. V. & Co.

Julekælken.

—o—

Lille-Per glædede sig saa „skrækkelig“ til Jul; og det var ikke til at holde ud at tænke, at der næsten var en Uge endnu.

Mon der virkelig ogsaa var saa længe, for det var ligesom alting sagde „Jul“, bare „Jul“. Mor havde bagt „Brune-Kager“ i Gaar, og nu i Dag, da han kom hjem fra Skole, blev der bagt Pebernødder. Kagerullen dunkede mod Bordet, der var helt hvidt af Mel, og hver Gang Mor drejede den rundt, sagde den „Ju-ul“, „Ju-ul“. — Søster, der kun var 4 Aar og ikke gik i Skole, var med til at bage. Lille-Per troede først, at der var blevet en Klat Dejg tilbage fra de brune Kager, og det var det, Søster havde faaet, for hendes Dejg var næsten sort; men det var bare fordi, hun havde formet sine Kager om saa mange Gange. Lille-Per havde stor Lyst til at være med, men det var vist ikke noget for Mandfolk.

„Karo“, kaldte han, „Karo, kan du komme og sige mig,

hvorfor Mor bager Kager“. Og Karo lagde sit store Floved paa hans Skulder og brummede, og den sagde virkelig ogsaa „Jul“. Endelig besluttede Lille-Per at gaa ud at lege. „Men du maa ikke gaa ret langt,“ sagde Mor, „for det bliver snart mørkt“.

Det var nu kedeligt, for ellers kunde han have gaaet op efter Knud, og saa kunde de have kælket, — der var ingen Fornøjelse ved at køre i hans egen Slæde, den røde Klods. — Bare han fik en Kælke til Jul.

„Mor, min Slæde er snart slidt op“, begyndte han. „Er den“, sagde Mor, „der blev da sat nye Skinner under i Fjor“.

Næ, det gik vist ikke an at bede om en, Mor smilede saa underligt.

„Søster, vil du med ind i Stuen og lege, at vi kører ud efter et Juletræ?“ — Søster havde alt for travlt. „Det er ogsaa ligemeget“, sagde Lille-Per, „for jeg kan godt lege alene“.

Men da han havde leget lidt, blev det alligevel kedeligt, og han satte sig hen ved Vinduet. Sikke nogle store Fnug, der faldt; det var Snekongens Fugle, sagde Mor. De blev større og større, og se, hvad var det for noget? Det var ligesom et stort, stort Fnug, men det havde Ansigt med langt Istappeskæg, og se, Arme og Ben. — Det maatte være Snekongen selv.

Nu var han helt henne ved Vinduet. „Vil du med, Lille-Per,“ spurgte han, og slog en stor, hvid Kappe om ham, lige igennem Vinduet. Saa fløj Snekongen med ham, og nu kunde han se, at alle Fnuggene var smaa Dreng og Piger med hvide Trøjer og Huer, og allesammen havde de en dejlig Kælke.

„Hvem har de faaet den af?“ spurgte Lille-Per. „Af mig,“ sagde Snekongen, „vil du ogsaa have en?“ Om han vilde; det var jo netop saadan en, han ønskede sig. „Maa jeg faa den nu,“ bad han. „Du maa vente til Jul, maa du,“ svarede Snekongen og rystede sit lange, hvide Haar, og Lille-Per blev ganske dækket af Sne, saa kun hans Næsetip stak frem.

„Maa jeg da lege med dem,“ spurgte han, da han havde rystet Sneen af sig, og hoppede ud af den store Kappe, men han kunde nok mærke, at han var blevet for stiv af Kulde til at holde paa en Kælke, og saa faldt han og faldt, lige til han laa paa Gulvet ved Vinduet.

„Hvad er det, Lille-Per,“ sagde Mor, der kom ind og tændte Lyset, „har du sovet, min Dreng?“ Sovet, nej, han havde jo været med Snekongen, som havde lovet ham en Kælke.

Det var underligt, at Mor ikke rigtig vilde tro det, for hun kunde da se, at han var dumpet ned.

„Men jeg faar nu Slæden til Jul, nu kan du selv se“. Og Mor smilede igen, saadan som hun havde gjort, da hun sagde, at der ikke var noget ved den gamle Slæde.

- Maaske havde Snekongen allerede sagt det til hende. —

Men hvad Lille-Per ikke vidste var, at Far for to Dage siden var kommet hjem med en dejlig Kælke, som var blevet gemt paa Loftet.

Lise.

En Drøm.

— 0 —

Honolulus Skolevæsen.

Dette skete, mens jeg slumred,
derfor er dets Mening plumred —
hvis man ser paa Sagen nøjere,
synes Tanken ogsaa højere.

Se! Jeg rejste med en Zulu
med et Skib til Honolulu
(hvis du ikke kan begribe,
at vi sejlede med Skibe
eller hvorfor med en Zulu
netop ta' til Honolulu,
saa husk paa, at Ord og Rim
er en Digters Snedkerlim!)
Og vi naaed' til en Skov
fuld af Palmer og af Mango,
hvor enhver, der vil, har Lov
til at danse sig en Tango; —
(kaldes oftest her Fandango) —
mødte her en Potentat
for en Halenegerstat.
Han var venlig, kan du stole
paa, og viste os en Skov,
hvor der var en Vildmandsskole, —
og hvor Drengene holdt Sjøv,
medens deres Rektor sov.
Rektor var Orangutang,
Lærer i Fysik og Sang —
dansed glimrende Kankang!
(synger vistnok i Bel Canto,

taler ellers Esperanto.)
Nu begyndte Rektor Timen
med en Kokusklokke-Kimen,
snart sad alle Drengene tænkende,
slidende Halen og Skolebænkende!
Og vi saa paa Gymnastikken —
(Højdespring paa Abehaler),
hørte ogsaa paa Fysikken
og Latinens Abekvaler, —
sand'lig! de kan definere
Kokussaft, Banan med mere,
se om Ilter eller Brinter
svæver ud af Kokussplinter, —
men Latinens slemme Bogemaal
gør de sand'lig til et Kragemaal,
for de henter ingen Klogskab
fra et gammelt, støvet Bogskab, —
deres Ord gaar henad Rækken,
som en simpel Nøddeknækken —
og de kender hverken sinus,
trække fra og plus og minus,
ved dog noget om Kvadratrødder —
kaldes ogsaa her Muskatnødder —
Sangen, Gymnastikken, Sløjden
gaar jo ogsaa gerne fløjten. —
Cicero, Horats, Homer
aldrig deres Øjne ser —
kender ikke den Forbandelse,
som vi kalder klassisk Dannelse.
De begynder Kl. ni,
ender et Kvarter i ti —
gaar i Skole kun Blaamandag —
det er altsaa lidt de kan da!
Da jeg ej er for Ekstremer
af for mange Slags Systemer,
tænkte jeg: Du er jo dum,
ta'r du ikke Artium
fra et Skovgymnasium.
Straks jeg bankede paa Døren,
sa' et Ord til Inspektøren,
Og han greb mig med et Skraal
og lod tænde sig et Baal,
jeg blev spiddet med en Gaffel
til et større Vildmandstaffel
(til en lystig Valskankang
af en sort Orangutang).
Samme Stund jeg følte Biddet
i min Ryg fra Stegespiddet,

hørte jeg en Stemme straks:
Bøj mig hele din Syntaks! —
Jeg var vaagnet i Latinen,
under hele Klassens Grinen,
bøjed, frelst fra Stegespid,
amo i sin Hovedtid.

MORAL:

Husk, der er en slem Forbandelse
i for megen Vildmandsdannelse.

„Kvas“.

Pjækkeforeningen holder Skovtur.

— 0 —

Et møjsommeligt og arbejdsfyldt Halvaar er just gaet, og Pjækkeforeningens Bestyrelse — Anders H. Petersen — har enstemmigt vedtaget at foretage en Skovtur til Rekreation for Foreningens overanstrengte Medlemmer. For at undgaa Sliddet med Forberedelser og lignede vælges straks et Ikke-Medlem til Cere monimester, hvilken Stilling tilfaldt Hr. Ben Ivarsen — mangeaarig Indehaver af Verdensmesterskabet i Regnskabsførelse. Han modtog ogsaa Emdedet, og Resultatet deraf blev, at de fleste Medlemmer Lørdag den ⁹/₁₂ stod foran det kongelige Teater i København; man skulde ind at se, „Jeppe paa Bjerget“ og „Balletmesterens Luner“, og man ventede paa de i forsinkede Medlemmer. Foran Oehlenschlaegers Statue staar Sandholt i dyb Beundring, og lidt fra ham staar Damerne i „Grand-Toilette“. Det lyner med Guld og Ædelstene, og en mild Parfume fylder Luften. En eneste Herre — Palle Hugerup — gør fortvivlede Anstrengelser for at underholde dem, medens de øvrige Herrer staar samlet i en anden Klynge. Der er Christen Ejnarsen i Kjole og hvidt med stiv Flip og bløde, blaastribede Manchetter. Han taler ivrigt med Anders Alfredsen — en lille tætbygget Herre med lyst Haar og Kunstnerslips, og Formanden iført Festdragt — Gamasker og rødt Slips — indfletter af og til en lille, men vægtig Bemærkning om de sociale Forhold i Samfundet. Omkring disse tre Personer staar de andre Herrer i deres stiveste Puds; de vover næppe at røre sig af Frygt for at blive snavsede. Endelig ankommer den sidste, Frk. Munkestrup, og hele Flokken forsvinder i Teatret.

Her finder vi dem igen; Hr. Ben Ivarsen og Frk. Estridsen i 2. Parket medens det øvrige Selskab har slaaet sig ned i Parterret. Forestillingen begynder, og Selskabet bliver straks begejstret for Jeppe; men da Jacob Skomager optræder med en uhyggelig Brændevinshosten, besvimer flere af Damerne. Denne gaar dog hurtig over, og Resten af Aftenen forløb morsomt; kun Christen Ejnarsen var misfornøjet, han troede, det havde været morsommere.

Den næste Dag besøgte Foreningen blandt andet en „fri Udstilling“. og man blev enige om, at flere af Foreningens unge Kunstnere nok kunde udstille her; men Dagens største Begivenhed blev dog Middagen i vegetarisk Restaurant. Den — Middagen — bestod af, fersk Grøntærtevælling, Rosenkaalsgratin — en gullig Masse isprængt hele Kaalhoveder — og Ferskengrød til Dessert. Det sidste var det bedste, men kunde dog ikke bøde saa meget paa de andre Retter, at man blev mæt. De fleste listede sig senere til at spise en engelsk Bøf, men naturligvis ikke paa dette Sted. Angaaende Vinene var der kun en paa Bordet; men den udmærkede sig ved en uforlignelig Klarhed og vandet Smag. Efter denne Middag spredtes Medlemmerne til forskellige Steder, og først om Aftenen samles de atter med hinanden paa Banegaarden.

Atter gik det hjemad og i Begyndelsen med sure Miner, men snart kommer Lystigheden i Gang. Frk. Estridsen lavede et Redekamsorkester, og Formanden viste sig meget musikalsk ved denne Lejlighed. Frk. Munkestrup og Jacob Møller sang flere Duetter, medens Ben Ivarsen forsøgte sig med en Fædrelands-sang. — Aa, stands et Øjeblik, jeg kan ikke lade være med at le ved Tanken om Jacob Møller. En lille, trind Skikkelse, Anlæg for en Borgmestermave, italiensk Kunstnerhaar, smaa, stikkende, mørke Øjne, en Verdensmænds sikre og overlegne Mine, ja hvor var han dog komisk. Frk. Olstrupsen manglede desværre; hendes Nærværelse havde sikkert forhøjet Stemningen. Hun havde for Resten lavet sig en kæmpestor Krølle i Dagens Anledning, og den saa uhyre grinagtig ud. — Om de øvrige Deltagere er der intet særligt at bemærke.

Nu rullede Toget ind paa Bestemmelsesstationen, hvor Selskabet modtoges af Foreningens flittigste Medlemmer: David Bülowen, K. Johannesen og Carolus hin Digre. Der blev raabt Hurra for Turens vellykkede Forløb, og saa begyndte man at

beskrive den før ovenmeldte Herrer, alt medens man vandrede hjem til de respektive, kedelige Studereværelser.

Seneré har jeg hørt, at disse tre Herrer kunde garantere for, at Foreningens Formaal tilfulde var blevet opfyldt paa denne Tur. Det eneste, de kunde indvende var, at den varede saa kort; men jeg haaber, at dette kan indhentes en anden Gang. Pjækkeforeningen er en stor og pligtopfyldende Forening.

Uglspil.

Et Besøg i Biblioteket.

— 0 —

Vi banker paa Døren ind til Bibliotekssalen, den aabnes og Hr. Bennick træder os smilende i Møde. „Maa vi have Lov til at a'lægge Dem et kort Besøg?“ spørger vi. „Ja saa gerne mine Herrer,“ svarer den elskvædige Overbibliotekar. Vi træder indenfor efter først at have tørret Benene af og smidt Cigarstumpen udenfor, (det gør man altid, naar man er et dannet Meneske) O, hvilket pragtfuldt Skue, — en mægtig, højthvælvet, gothisk Sal indrammet af meterhøje Reoler, hvorpaa bindstærke Værker kæmper deres evige Kamp mod Bogormene, og rundt om i Salen ser vi hele Hr. Bennicks store Stab af Medarbejdere i fuld Virksomhed (med at staa med Hænderne dybt begravede i Bukselommerne og glo dumt paa hinanden.)

„Hersker der aliid saadan en Travlhed?“

„Ih ja! vi er ved at udarbejde en ny Haandkatalog, som skal indeholde alle Teksterne, saa kan vi nemlig bruge Bøgerne til Brændsel, hvis det bliver rigtig koldt i Vinter. Og saa skal vi have indrettet en Læsesal, hvor de besøgende trakteres med store Havannacigarer.“

„Hvilket Mærke?“ spørger vi stærkt interesseret.

„Stinkadoros infamos.“

Saa begynder Van'ringen gennem den velordnede Samling Vi bemærker Gothes samlede Værker Side om Side med Fru Constanstins „Kogebog for Pebersvendene i deres mere satte Alder“, og „Texas Jack“ i Bibliofiludgave. Og længere henne finder vi en lille Samling Haandskrifter fra den ældre Middelalder paa Malebarkysten, og sidste Aarg. af „Haslevvitten“ i Pragtbind

med Guldsnit. Vi er nu kommet midt ind i Salen, hvor der staar en stor Glasmontre indeholdende Samlingens dyreste Kle-
nodie: Et Eksempel af Kong Zrgkasamrkt's Saga indbundet i
ægte Svinelæder (uden Maksimalpris) — stærkt nok til, at en
Kostelev kan gaa til Slagelse to Gange derpaa, — i det mindste
efter Hr. Bennicks Mening (og den maa jo være rigtig). Men
vi gaar videre og finder mange mærkelige og interessante Ting,
som vi anbefaler de besøgende selv at gøre sig bekendt med.
Endelig kommer vi tilbage til Hovedindgangen, og Besøget er
sluttet.

„Farvel og Tak for i Dag Hr. Bennick!“ siger vi.

„Ja velbekomme, nu skal jeg til Ølstykke og holde Fore-
drag om Alkoholens Indvirken paa Smør- og Sejlgarnspriserne i
det moderne Frankrig.“

Uha! tænker vi og lister stille af, idet vi lover os selv, at
vi nok skal testamentere Biblioteket vore samlede Værker, men
kun hvis de bliver indbundet i ægte Svinelæder og anbragt under
en Glasmontre midt i Salen.

Skalk.

Ved man mon?

a t det er lykkedes Hr Bjerger at fremstille et saa stærkt Medi-
kament, at en Draabe paa en Kats Hoved kan dræbe en
Mand,

a t en kvindelig Elev i IV M. fortalte, at den franske Krigsmi-
nister i 1870 erklærede, at Hæren var i en saadan Orden,
at der ikke manglede en Knap i en Gasmaske; hun mente
en Gamaskeknep,

a t en Sanglærer her ved Skolen efter Sigende er saa musikalsk
at han ved Bordet kun kan sidde paa en Nodestol og spise
Sordiner med en Stemmegaffel,

a t Funder har meldt sig ind i Foreningen „Bort med Tobakken“,
og at han i Løbet af ganske kort Tid har udryddet saa
store Kvanta, at Regeringen har maattet standse Salget og
lægge Skat derpaa.

Spørgsmålskasse.

Hvordan sørger Regeringen for Fangerne i Fængslet med Hensyn til Sukker- og Brødkort? *En Abonnent.*

Redaktionen tænker, at den lader dem sukke over deres Brøde.

Hvem er Baggesen, og hvad har han gjort sig bekendt ved?

En, der gerne vil løbe med Tiden

Omtalte unge Menneske deltog som Krigskorrespondent i Sommeslaget. Se iøvrigt Salmonsens Leksikon under „Munddelesnes Udvikling i Overgangsalderen hos Flyndere og andre Fladfisk.“

Giv mig et Middel mod Vorter!

En kvindelig Abonnent.

Tag et tretommers Vridbor, $\frac{1}{2}$ kg Svovl, et dertil svarende Kvantum Nitroglycerin, 2 Stk. Stearinlys (helst gule) samt et Bundt Digte af I. H. Næssering (Faktorernes Orden iøvrigt lige-gyldig). Gaa med alt dette hen til et Sted, hvor du er sikker paa ikke at blive forstyrret. Bor saa ved Hjælp af det tretommers et kraftigt Hul i paagældende Vorte; bland omhyggeligt Svovlet og Nitroglycerinen i en dertil indrettet Morter; lyld det borede Hul med denne Blanding Lav dernæst Fidebusser af de dertil medbragte Digterier, og prøv med dem at faa Blandingen til at fænge. Lykkes det ikke, tager du det andet for enhver Fatalitet medbragte Lys, og sætter det til Satsen. — Vorten vil da næsten øjeblikkelig forsvinde.

Svar til Spørgsmålskasse

Skulde der vise sig Interesse for det, skal der gerne blive gjort et Forsøg med at holde Bibliotekøt aabent efter Kl. 3, Skalk betaler dobbelt Kontingent. *Bibliothekaren.*

Præmieopgaver.

For den bedste Artikkel, anvendelig til Skolebladet, under Titlen: „**Va' er den a**“, udsættes en Præmie for Gymnasiet bestaaende af Vorlund Kær **Epigrammer og Vers**“, første Udgave 1917 i det originale Omslag. Hvis Vinderen ønsker det, kan det ombyttes med et andet Værk til samme Pris.

Endvidere en Præmie for Besvarelse af det samme for Mellemskolen: „Jomfruen af Orleans“, som bekendt et af de smukkeste Komediearbejder, der endnu er fremstillet i Haslev.

Endelig har vi trods Sukkermangelen for Underskolen udsat en Præmie: „Et betydeligt Kvantum Chokolade“ til Fordeling ved Lodtrækning mellem Løserne af følgende Gaade:

Hvad er Ligheden mellem Aarhus Fyr, en Loppe og min Ven Rasmus?

NB. Selvfølgelig kan kun Bladets Abonnenter deltage i Løsningen af Præmieopgaverne **Redaktionen.**

SIGNE NIELSEN, FOTOGRAF,

HASLEV.

HASLEV.

**Gymnasia-Huer
Seminarist-Huer
Eng. Sportshuer
Herre-Hatte
Herre-Lingeri
Største Udvalg
Billigst i
Specialforretningen
Jernbanegade 24 hos**

H. Johansen.

**Undervisning i Tegning
samt Maling med Akvarel og Oliefarver**

gives hos

Kunstmaler M. Skov.

Fredag fra 2-5. For Voksne 40 Øre og Børn 25 Øre i Timen.

**Kolonial, Delikatesser,
Chokolade, Vine,
Cigarer og Cigaretter**

billigst hos

Axel Røber, Haslev.

Hjemmelavet Konfekt

anbefales

samt de fineste **Chokolader**, Grison, Haukeli, Lindt og Cloetta.
The, Kiks og hjemmelavede **Smaakager** fra Karen Wulff.

E. Munch, Haslev.

Tlf. 288.

Tlf. 288.

**Sæber, Parfumer, Tandbørster,
Tandcreme, Kamme, Haarbørster**

faas i

Haslev Materialhandel.

M. Sørensen.

Tandlæge

Hans Th. Andresen,

Haslev.

Konsultation 9 - 4.

Telefon 277.

Telefon 277.

Stort Udvalg i nyttige

Jule=Gaver

til rimelige Priser.

Sofie Larsen.

Største Lager af Fodtøj

hos

Otto Engell, Haslev.

Telefon 53.

Telefon 53.

Alfred Jensens Boghandels
Jule-Udstilling.
 Julegaver i største Udvalg.
 — Til enhver Pris. — For enhver Smag. —

Lingeri.
Sports-Fodtøj.
Skræderforretningen
anbefales.

Telefon 32. Haslev.

J. Jespersen-Skree.

Skotøjshuset.

Haslev største Skotøjs-Etablissement
Enestaaende Udvalg.

Reparationer udføres prompte.

Hertz, Haslev.
 Tlf. 230.

Dürkopp og Sleipner Cykler

er de bedste.

Dæk, Slanger, alle Reserve dele billigst
Tennis-Rachets og Bolde.

N. Johannessen, Haslev.

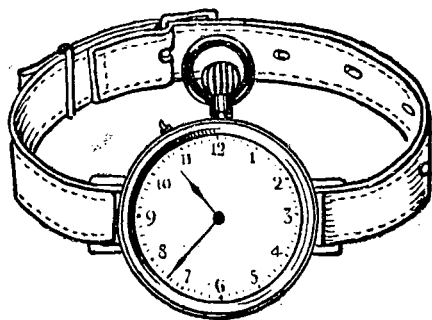

Alle

Julebøger og Julehefter

faas i

Lauritz Smiths Boghandel, Haslev.

Frederik Hansen,

Urmager & Guldsmed,
Haslev.

C. Jensen,

Barber & Frisør,
Jernbanegade.

Haslev Kiosk

ved **Alfred Møller**.

Stort Udvalg i Cigarer, Cigaretter,
Piber og Tobakker samt Postkort,
Bøger, Blade, Stokke, Portemonæer,
Cigar- og Cigaretetuis.

Telefon 270. (Samtalestation)

Trykt i Haslev Bogtrykkeri. — C. Bagger.